

cendit de monte. et ambulans supra mare appropi-
quauit eis. Cōspice ergo eū hic. quō fatigatus ex
vigilia longa et oratione plura solus descendit noc-
tis tempore de monte laborioso et forte petroso pedi-
bus nudis. Et quō vadit supra mare firmo vesti-
gio sicut supra terrā. Cognouit em̄ creatura suum
creatorē. Cū autē appropinquauit nauī. discipuli et
mentes clamauerūt putantes fantasma esse. At be-
uignus dñs nolens eos plus vexari securauit eos
dicens. ego sum nolite timere. Tūc petrus cōfessus
de potentia dei ad iussu ip̄ius cepit et ipse supra
mare ambulare. Sed postea titubans timendo ce-
pit mergi. dextera tamē dñi (ne mergētur) eū excep-
it. Hic dicit glosa. Sup̄ mare ambulare facit ut
oñdat diuinitatis p̄tatem. Mergi facit ne infirmi-
tate obliuiscatur. ne putet se equalem deo et ne su-
pbiat. Intrauit autē dñs nauī. cessauit tempesta
et oīa sunt pacata. Pluries legimus eoz nauia-
lam fluctibus et ventis exagitata sed q̄num sub-
mersam. semper em̄ deus adest suis in tribulatiōe.
Vnde Bernardus. Cum ip̄o sum in tribulatiōe ait
deus. Et ergo nil aliud interim q̄ in tribulatione
q̄escam. Bonū mihi dñe tribulari dūmodo ipse sis
mecum q̄ regere sine et epulari sine te glari sine te.

*De manducatione
Corporis Christi*

Altera die turte cibum (quē eis dñs dederat)

præbent manna tamē qđ præs comederāt mēda
bāt. Et tūc dixit eis verba spiritualia de corpe suo
que qđam ex discipulis ei⁹ tāq̃ carnales nō intel
ligentes s̃ carnaliter accipiētes et abhorrētes dix
erūt Dur⁹ ē hic s̃mo q̃s potest eū cape? Et abiērt re
tro et recesserūt. Et ait ad duodecim ap̃los. Nunqđ
et vos vultis abire? Et petrus p se et alijs respon
dit. Dñe ad quē ibimus. verba vite eterne habes.
et ideo spirituales esse et spiritualiter viuere debemus.
Ita qđ verba domini nō videant nobis extra
nea s̃c illi discipuli. q̃ (qñ xp̃s dixit. n̄ māducaueri
tis carnē filij hoīs et biberitis ei⁹ sanguinē. &c.) nō
valētes sustinē recesserūt. s̃ pot⁹ agnoscam⁹ ea eē
vite eterne vt vna cū xij. ipsū p fce imitemur. Sz
pauci s̃c hodie spūales licet mltū deserāt hitū spū
alem. Pñt at̃ carnales & spūales cognosci ex ver
bo apostoli dicentis. Qui s̃m carnē sunt que car
nis sūt sapiūt. qui vero s̃m sp̃m q̃ sunt spūs sen
tiūt. Spēalit tñ ex q̃busdā pbat̃ homo vere spiri
tual. videlicet si tā cito & tantū sentit icōmodū spūale
sicut carnale. Et si tantū fugit locum tempus et
hoies vbi ledi p̃t in spū sicut vbi p̃t offēdi in corpe
Et si tā lib̃ ē studet medicari spiritui s̃c corpori. qz
quib⁹ quāto dignior ē spūs corpe tāto magis cauē
dū ē spiritui qđ corpi ne ledať. Itē si cib⁹ spūal̃ siue
sit oīo siue p̃dicatio siue sc̃ptura siue corpe xp̃i siue

diuinū officiū tm̄ delectat ⁊ cōfortat spm̄ sicut corp
alis cib⁹ corpus. ⁊ si tā inuit⁹ negligit tēpus spūa
lis cibi. sicut tps cibi corporalis. Itē si tā diligens ē
circa spm̄ sicut hō carnalis circa carnē. Solici
tū em̄ sunt hoīes vt singulis tpibus habeāt necessita
tes corpis in cib⁹ ⁊ vestib⁹ hyeme ⁊ estate ppetuū
Ita spūalis hō solitari dēt q̄ grā idigeat in adū
sitate. ⁊ q̄ in p̄speritate. q̄ egeat ad amicos ⁊ q̄ ad
inimicos quō se habeat solū cū deo ⁊ quō int̄ hoīes
⁊ sic de ceteris. Quidā phariseus dñm ad prandiu
iuitauit q̄ discipulos sup hoc q̄ nō lotis manib⁹ mā
ducarent increpauit. Quē dñs ecoñ de ypocriti (q̄
traditōnes suas suabāt p̄tra mādata dei) redar
guuit. ⁊ q̄ exteriore mūdiciā nō interiore quēbant.
vñ patet q̄ de interiori mūdicia magis q̄ de exte
riori honestate curare debet⁹. Cū aut̄ abiret dñs i
fines tyri ⁊ sydoīs. accessit ad eū mlier chanaan
id ē de fra chanaan (q̄erat gētiliū ⁊ nō iudeorū) ro
gās eū humili⁹ et fidelit̄. vt filiā suā a vexatōne
demonis liberaet. Et dñs nō respondēte nihilomi
n⁹ instabat ⁊ pseuerabat in tm̄ clamans. vt ⁊ dis
cipuli p̄ ea rogaret. Et q̄ valde se humiliavit i deo
q̄d postulauit obtinuit. sic et tu si corde integro ⁊ fi
deli ⁊ postea in oratione pseuerans corā deo tuo te
hūiliaueris. indignū te reputās omni bñficio suo.
certissime credas q̄ quecūq̄ p̄tuleris obtinebis. ⁊

sicut apostoli rogauerunt per chanaanem sic et angelus
per te rogabit. et offeret orationem tuam deo. Vnde Ber-
nardus. fidelis paranymphus non suam querit sed do-
mini gloriam. Discurrat medius inter dilectum et dilec-
tam vota offerens et referens dona. excitat istam placat
illum. Interdum quod licet raro representat eos pater
sibi hunc rapiens hunc illum adducens. siquidem
domesticus est notus in palatio nec veretur repulsam
et quotidie videt faciem patris. Hec Bernardus.
Vides quod fideliter angeli nostri seruiunt nobis. vnde
magnam reuerentiam eis debemus. et eos quotidie lauda-
re et honorare ac eis gratiarum actiones referre et in
eorum precibus (quod semper nobiscum sunt) nihil illicitum vel tem-
perare dicere vel operari. Ad quod beatus Bernardus
monet dicens. Angelis suis mandauit de te ut custo-
diat te in omnibus vijs tuis. Quantum debet tibi hoc
verbum reuerentiam inferre. afferre deuotionem. confer-
re fiduciam. reuerentiam per precibus. deuotionem per beni-
uolentiam. fiduciam per custodiam. Cauter ambula. ti-
bi assunt angeli (sicut eis mandatum est) in omnibus vijs
tuis. in quouis diuersorio. in quouis angulo. an-
gelo tuo reuerentiam exhibe. tu ne audeas illo precare quod
videtur me non audes. quod restitues deo per omnem quod retribu-
it tibi. Siquidem ei soli honor et gloria. quare ei soli quod
ipse mandauit. et omne datum optimum non nisi ab illo est. De-
cimum et si ille mandauit ipsis quoque qui ei ex tanta

necessitate ingratos esse nō licet. Spiritus ergo de-
uotū simus et grati tātis custodib⁹. reamem⁹ eos
honorem⁹ eos q̄tū possum⁹ q̄tū debem⁹. Hec
Bernardus. Inde ad locū maris p̄tra decapulos.
id ē. regionē decē urbium dñs venit. ibiq; surdū
et mutū curauit. post hec ascendēs iherosolimā ad
diem festū in p̄batīca piscina languidū sanauit.
Erat em̄ in iherusalē iuxta tēplum q̄dam aquatū
p̄gregatio in qua lauabant⁹ oues et q̄bus fiebant
sacrificia et in ea dicebatur fuisse lignū crucis. q̄libet
aut anno semel mouebat⁹ aqua ab angelo et sana-
bat⁹ ibi aliq̄s infirmus. scz qui p̄mus descenderat i
aquā post eius ab angelo motōnem. vnde p̄pterea
iuxta eā infirmi q̄tidie morabant⁹. erat aut infir-
m⁹ ibi iacēs in q̄bato paliticus p̄ 38. ānos quē hic
ihs die sabbati sanauit. Hic nō tria. p̄mū q̄ sicut
dñs req̄siuit infirmū si vellz sanari et venit bethsay-
dā extra vicū et exspuēs i oculis eius impositis ma-
nibus suis sanauit eū. Ita nob sine p̄sensu salutē
nō dabit. et iō inexcusabiles sūt peccatores nō cō-
sentiētes volūtatī dñi et sue salutī. Vñ s̄m Aug⁹.
Qui creauit te sine te nō iustificat te sine te. Scdm
q̄ multū cauere deb⁹ ne relabamur in peccatū. q̄a
sanati a dño (si reciduiamus) digne nostra ingra-
titudō acrius punietur. Vnde hic dicit dñs. vade
et ampli⁹ noli peccare ne deterius tibi contingat.

Tertium quod mali de omnibus opibus producantur. sicut boni
de omnibus lucrentur. Nam cum hic literatus por-
taret grabatum. et diceretur ei a iudeis quod hoc non li-
cebat die sabbati. ipse respondit. Qui me sanum fe-
cit ille mihi dixit Tolle grabatum tuum et ambula. Il-
li vero dicebant. Quis est ille qui dixit tibi Tolle gra-
batum. et non dicebant. quod ille est qui te saluum fecit. et
sic accipiebant quod possent reprehendere. non quod pote-
rant laudare. Sic mali carnales homines semper in ma-
lam partem iudicant quam vident vel audiunt et quasi de omni-
bus producantur. Boni autem omnia in bonam partem interpretantur et
non dubitant qui recte omnia fiat. deo cuncta vel recte opera-
te vel iuste permittente. Et ideo de omnibus lucrum faciunt
et omnia eis cooperantur in bonum. etiam res in se no-
tue. etiam dyaboli opera. et non solum peccata aliena
sed etiam sua. Nam post peccata sepe fit homo spiritualis
mansuetior ad correptionem. patientior ad laborem.
ardentior ad amorem. sagacior ad cautelam. humilior
per conscientiam. acceptior per verecundiam. ad obediendum
patior. ad gratiarum actionem deuotior ac soliciotior. Et
valet homini huiusmodi consideratio et ad tolerantiam tribu-
lationum et temptationum et animi quietem. Ita quod in eo locum
habeat quod ait sapiens Non contristabit iustum quicquid ac-
ciderit ei. Et ipse dicere possit illud Job Sicut domino
placuit ita factum est. Super quo verbo Gregorius imo-
ralibus sic dicit. Cum enim in hac vita ea que nolumus

patimur. necesse ē ad eū (qui iniuste velle nihil potest) studia nrē volūtatis inclinem⁹. Magna quippe ē consolatio i eo qđ displicet eo qđ illo ordināte erga nos agitur cui nō nisi iustū placet. Si ergo iusta placere deo scim⁹. pati autē nulla nisi qđ dño placuerit possum⁹. iusta sūt cūcta qđ patimur. et valde iniustū ē si de iusta passiōe murmuram⁹. Hec gregori⁹. Tūc ec̃ dñs iudeos murmurātes qđ opāentur in sabbato rōnabiliter instruxit. dicēs patrem suū nō tm̃ sex p̃mis dieb⁹ opatū fuisse. h̃ opari vsqz modo ⁊ se opai cū illo. Et p̃pterea magis q̃rebāt eū inficere iudei qđ nō solū soluebat sabbatū. h̃ et p̃rem suū dicebat deū. eglē faciēs se deo. Addidit et de potestate sibi data a patre mortuos sc̃z suscitādi iudicandi. et qđ eū in noīe p̃is veniēte nō receperūt. p̃dixit ⁊ de antixpō qđ eū ēcepturi eēnt n̄ in noīe p̃is h̃ suo. Et trāsiēs ihs inde venit sec⁹ mare galilee ⁊ abiit in ceph̃ū. Ibiqz de septē panib⁹ et paucis piscib⁹ q̃tuor milia viroz absqz mlieib⁹ ⁊ puul satiauit. Statimqz nauigio trāsiēs i ptes magedan ceā ibidē sanauit. Veniēs at i ptes cesarie philippi fidei cōfessionē a petro p oib⁹ accepit ei⁹qz clauēs ec̃ie se datur⁹ p̃misit ⁊ tūc forte ei soli p se ⁊ successoi⁹ suis. vl p⁹ ē surrectōnē cū alijs dedit. Tūc discipul⁹ suis passionē p̃dixit. eosqz ad ei⁹ imitandē iuitauit. petz ec̃ (quē an̄ ita magnificauerat)

uocauit saathanā. eo q̄ p̄t amorē carnalem. Quē
habebat ad dñm) dissuasi ei de passione sua ut nō
iret. sic a tu dñi exēplo habeas omēs p̄ ad ūsarijs
qui p̄ corporali alleviatione a bono et spūali exerci
tio te retrahere uellene.

De transfiguratione domini.

Post dies sex petrū iacobū et iohānē in montē
exelsū seorsū thabor secū dñs ducēs corā eis
se trāfigurauit. et in carne mortali immortalitatis
sue gloriā (sicut uoluit) ostēdit. Venerūt isup moy
ses et helyas loquētes cū eo de passione sua futura
Assuit etiā spūs sct̄s ibi i specie nubis lucide et uox
p̄ris facta ē in nube dicēs. hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹ i q̄
m̄ bñ cōplacui ipm̄ audite. Discipuli uero ceciderūt
in terrā et excecati nō uiderūt nisi uēx dñm. Cōspi
ce bñā te p̄ntē exhibeas q̄ magnifica sūt. Sequēti
uero die lunaticū a demone obsessū (quē discipuli
sanare nō poterāt) ad p̄ces patris sanauit. Et tūc
uēniſſi capharnaū accedētibz q̄storibz cēsus capi
tis petz ad mare misit. q̄ statēte i ore piscis inuen
tū p se et p dñō soluit. licet em̄ dñs h̄ret oculos.
ea tñ q̄ sibi data erāt ad vsus paup̄z i p̄priū vsū
exp̄nē noluit. Quia uero i t̄ditiōe tributū petr⁹
fuerat dñō cōpatius. querebāt int̄ se discipuli q̄s
eorū maior eēt. Et accesserūt ad ihm̄ q̄rētes. ut hāc
questiōis eis determinaret. at ille ut eos a supbia